

Sprawozdanie z VIII Sympozjum Sekcji Ergoftalmologii i XI Sympozjum Sekcji Zapobiegania Ślepecie i Rehabilitacji Ślabowidzących

Ewa Wróblewska

W dniach 1–3 czerwca 2006 roku w Lublinie odbyło się VIII Sympozjum Sekcji Ergoftalmologii i XI Sympozjum Sekcji Zapobiegania Ślepecie i Rehabilitacji Ślabowidzących. Sympozja zorganizowane zostały przez pracowników (klinicznych i szpitalnych) II Kliniki Okulistyki AM w Lublinie, kierowanej przez prof. Marka Gerkowicza. Obrady zgromadziły 400 uczestników z całej Polski. Patronat honorowy nad sympozjami objął prof. dr hab. n. med. Andrzej Książek, Jego Magnificencja Rektor AM w Lublinie. Komitet Naukowy stanowili: prof. Marek Gerkowicz, Przewodniczący Sekcji Ergoftalmologii Polskiego Towarzystwa Okulistycznego, oraz prof. Dariusz Kęćik, Przewodniczący Sekcji Zapobiegania Ślepecie i Rehabilitacji Ślabowidzących Polskiego Towarzystwa Okulistycznego. Członkami Komitetu Naukowego byli profesorowie wszystkich klinik okulistycznych w kraju. Obrady zaszczyli również swoją obecnością prof. dr hab. n. med. Ryszard Maciejewski, Prorektor ds. Nauki, dr Tomasz Kwiatkowski, przedstawiciel Narodowego Funduszu Zdrowia, oraz dr Adam Borowicz, Dyrektor SPSK 1 w Lublinie.

Wieloletnią tradycją jest, że sympozja obu sekcji organizowane są łącznie. Obrady odbywały się w przestronnych i dobrze wyposażonych wnętrzach Collegium Maius Akademii Medycznej w Lublinie.

Współczesny człowiek podlega różnym wpływom środowiska, zarówno bezpośrednim, jak i pośrednim. Czynniki środowiskowe wpływają na organizm ludzki, w tym na bardzo wrażliwy układ wzrokowy. Tymi właśnie zagadnieniami zajmuje się ergoftalmologia. Człowiek nie może być postrzegany w oderwaniu od środowiska, w którym żyje i pracuje, dlatego tak ważna jest ocena wpływu czynników środowiskowych na narząd wzroku. Długość życia ludzkiego wydłuża się, zawdzięczamy to postępowi cywilizacyjnemu i naukowemu, w tym rozwojowi nauk medycznych. Niesie to za sobą nowe problemy zdrowotne i egzystencjalne człowieka. Główną przyczyną ślepoty w krajach wysoko rozwiniętych stają się zmiany zwyrodnieniowe siatkówki, związane z wiekiem, oraz cukrzyca. Zaćma, która jeszcze w ubiegłym stuleciu była częstym powodem tzw. odwracalnej ślepoty, w chwili obecnej, ze względu na dużą liczbę ośrodków okulistycznych i dobre wykształcenie ich personelu, nie stanowi już problemu. Jednak analiza zaburzeń i możliwości terapeutycznych, tak ważna dla lekarzy, to nie wszystko. Nie można zapomnieć o indywidualnym nieszczęściu i cierpieniu osób dotkniętych przewlekłymi chorobami narządu wzroku. Dlatego należy zastanowić się nad tym, jaka jest jakość życia chorych oraz jakie są możliwości jej poprawienia. Tym właśnie zagadnieniom poświęcone były lubelskie sympozja okulistyczne.

Przedstawiono 61 referatów w czterech sesjach plenarnych. Pierwsza sesja poświęcona była ocenie jakości życia pacjentów z chorobami układu wzrokowego. Wykład wprowadzający pt. „Model teoretyczny jakości życia w medycynie i naukach społecznych” wygłosiła prof. Teresa B. Kulik z Katedry Zdrowia

Publicznego Akademii Medycznej w Lublinie. Przedstawiono bardzo interesujące referaty dotyczące jakości życia oraz zaburzeń lękowych i depresyjnych u chorych z jaskrą, AMD, zespołem suchego oka i zapaleniem błony naczyniowej. Autorzy z Kliniki Okulistyki Dziecięcej Akademii Medycznej w Białymstoku przedstawili niezmiernie ciekawą pracę na temat jakości życia 6-letniego dziecka z bardzo rzadkim schorzeniem okulistycznym – wrodzonym obustronnym brakiem gałek ocznych. Wygłoszono również referaty dotyczące efektywnego leczenia zespołu suchego oka oraz chorób alergicznych oczu. Druga sesja plenarna poświęcona była wpływowi czynników środowiskowych na narząd wzroku. Omówiono zagadnienia związane z retinopatią wcześniaków, wadami refrakcji oraz urazami.

Drugi dzień obrad rozpoczął wykład wprowadzający prof. Jerzego Z. Nowaka z Zakładu Farmakologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi i Centrum Biologii Medycznej PAN w Łodzi, zatytułowany „Neowaskularyzacja w AMD: rola hipoksji i zapalenia oraz strategię przeciwdziałania”. Trzecia sesja plenarna odbyła się po hasłem: „AMD i co dalej?”.

Prace na temat zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem wygłoszili przedstawiciele ośrodków z Bytomia, Szczecina, Katowic, Warszawy i Lublina. Ostatnia, czwarta sesja plenarna dotyczyła metod diagnostycznych i leczniczych stosowanych w ocenie stanu narządu wzroku. Wygłoszono 16 referatów poświęconych tym zagadnieniom. W sesji plakatowej zaprezentowano 26 prac związanych z tematem sympozjów. Wszyscy autorzy prezentowanych prac ściśle przestrzegali wyznaczonego harmonogramu czasu, dzięki czemu obrady przebiegały sprawnie i bez opóźnień.

Dnia 2 czerwca, po zakończeniu części naukowej sympozjów, goście zostali zaproszeni na wycieczkę do Kazimierza Dolnego nad Wisłą. W programie przewidziano rejs statkiem po Wiśle oraz spacer po miasteczku z przewodnikiem. Najwytrwalsi weszli na szczyt kazimierskiej góry, zwieńczonej trzema krzyżami. Po wyczerpującej wędrownie okuliści odpoczywali i posilali się kolacją w karczmie Dom Michalaków. Dnia 3 czerwca, w sobotę, przed obradami naukowymi odbyły się Walne Zgromadzenie Członków Sekcji Zapobiegania Ślepecie i Rehabilitacji Ślabowidzących oraz wybory Zarządu. Przewodniczącym Sekcji został ponownie prof. Dariusz Kęćik z Katedry i Kliniki Okulistyki I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie. W skład Zarządu weszli: prof. Wojciech Omulecki (wiceprzewodniczący), dr Piotr Maciejewicz (sekretarz), dr Joanna Brydak-Godowska (skarbnik), prof. Marek Gerkowicz, prof. Marek Prost i dr Elżbieta Sędrowicz.

Uroczyste zakończenie sympozjów miało miejsce 3 czerwca 2006 roku o godzinie 16.

Kolejne sympozja Sekcji Ergoftalmologii oraz Zapobiegania Ślepecie i Rehabilitacji Ślabowidzących odbędą się zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia za 2 lata w Warszawie.